

[Dohrmann]

har kunnet nedslide vores vejnet uden at betale en krone. Dette var begrundelsen for, at et enigt folketing gav skatteministeren bemyndigelse til at indføre en vejafgift for bl.a. norske vognmænd, underforstået at man naturligvis skulle forsøge at få en rimelig forhandlingsløsning, således at det bureaukrati, der altid vil være forbundet med vejafgifter o.lign., kunne undgås. Det forekommer stadig spørgeren helt uforståeligt, at to så nærtstående lande som Danmark og Norge ikke har kunnet blive enige; derfor mistanken om, at de såkaldte forhandlinger, der er blevet ført, hverken har været helhjertede eller måske er blevet ført i det rette forum.

En direkte kontakt fra den danske til den norske statsminister kan således kun virke fremmede for en løsning af den kedelige strid, der er opstået.

Svar (12/7 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Skatteministeren har den 2. juli 1985 rettet henvendelse til den norske finansminister og stærkt beklaget den norske reaktion på den danske afgift. Skatteministeren gav samtidig udtryk for, at vi fra dansk side vil fortsætte bestræbelserne for at nå til enighed med Norge om en løsning på afgiftsproblemerne, og at vi er parate til når som helst at ophæve vejafgiften igen, så snart et tilfredsstillende forhandlingsresultat foreligger.

Der foreligger endnu ingen reaktion fra norsk side på skatteministerens henvendelse.

Spm. nr. S 1397

Til undervisningsministeren (4/7 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Under henvisning til ministerens svar af 28. november 1984 på spørgsmål nr. S 303, stillet den 19. november 1984, samt til ministerens svar af 28. februar 1985 på spørgsmål nr. S 755, stillet den 21. februar 1985, bedes ministeren oplyse, hvor stor en udvidelse af lærerkapaciteten der forventes at finde sted nu, da regeringens og de radikales uddannelsesstilbud til langtidsledige bringes til udførelse over for de forventede 13.000 uddannelsespladser.«

Svar (10/7 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Siden besvarelsen af spørgsmål nr. S 755 har regeringen stillet ændringsforslag, der efter forslaget endelige vedtagelse medfører en overgangsordning med et væsentligt reduceret antal personer i ordningens indledende fase. Der kan således ikke i 1985 forventes at blive behov for de 14.000 uddannelsesstilbud, der er angivet inden for undervisningsministeriets område.

Hertil kommer, at ordningen i højere grad end oprindeligt forudsat bygger på lokalt tilrettelagte kurser, hvor der ikke på forhånd kan siges noget om behovet for lærerkapacitet.

Som følge heraf er det ikke muligt at have tilstrækkelig præcise forudsætninger for at kunne vurdere behovet for en udvidelse af lærerkapaciteten som følge af ordningen.

Spm. nr. S 1398

Til forsvarsministeren (5/7 85) af:

Maisted. (FD):

»Hvilke undersøgelser og foranstaltninger agter ministeren at foretage i anledning af den manglende efterlevelse af regler vedrørende klassificeret materiale, der finder sted i forsvarrets efterretningstjeneste?«

Begrundelse

Ifølge forlydender i pressen den 4. juli 1985 har folketingsmedlem Kjeld Olesen henvendt sig i et åbent brev til statsministeren, fordi det er kommet til hans kendskab, at forsvarrets efterretningstjeneste har »materiale« på ham i anledning af en rejse til Sovjetunionen, som han har foretaget sammen med 2 andre medlemmer af socialdemokratiet.

Da det pågældende materiale angiveligt – og efter sagens natur – er »hjemmeligt materiale«, finder spørgeren det foruroligende, at det således kan komme uden for efterretningstjenestens område, og spørgeren finder, at det må give anledning til stramning af sikkerheden for klassificeret materiale.

Svar (18/7 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Som det fremgår af statsministerens offentligtgjorte brev af 5. juli 1985 til Kjeld Ole-